

Gent
Verhalentocht

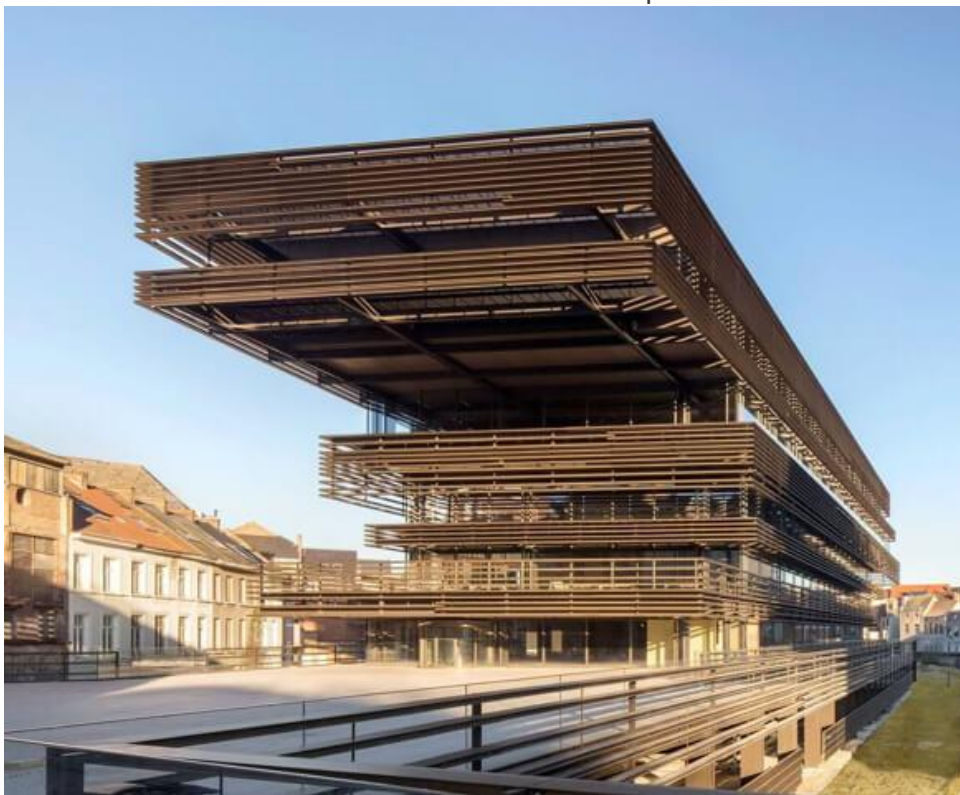
16 juni met VI@s

Miriam Makeba plein

Miriam Makeba was een zangeres en mensenrechtenactiviste die de bijnaam 'Mama Africa' meekreeg. Haar politiek activisme kwam voor het eerst op de voorgrond toen ze zich in 1963 tijdens de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties uitsprak tegen apartheid.

Sinds 2017 is **De Krook** een van de opvallendste architecturale hotspots in Gent. Het meermaals bekroonde gebouw aan een bocht of krook in de Schelde huisvest onder andere de openbare stadsbibliotheek, labo's en kantoren van de Universiteit Gent en het onderzoekscentrum voor nano-elektronica en digitale technologie imec. Er is ook een café met terras dat uitzicht biedt op de Scheldebocht en de binnenstad.

De Passanten, Michaël Borremans

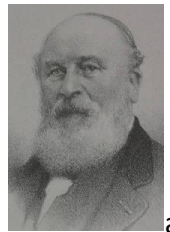
Je kunt er niet omheen, de kleurrijke figurengroep roept vragen op. Waarom staan die vier menselijke figuren met de gezichten tegen elkaar geleund? Ze lijken de hoofden bij elkaar te steken om kennis te delen. Door de manier waarop ze leunen, hebben ze elkaar ook nodig om in balans te blijven. Geen van de figuren kan geïdentificeerd worden. Op basis van kleding en postuur kunnen we twee mannen en twee vrouwen onderscheiden: een arbeider, een heer en twee dames, waarvan er één een hoofddoek en boodschappentassen draagt. Iedereen zou zich in de beelden kunnen herkennen. Ze staan voor zichzelf én voor de vele Gentenaars die de stad rijk is.

Het wintercircuit

In de 19de eeuw was het de tendens in steden om gebouwen voor ontspanning te bouwen, waaronder stenen circussen. In Gent werd in 1885 het “Nieuw Cirkus” gebouwd. Verschillende gezelschappen gaven er voorstellingen. In 1920 werd het gebouw volledig verwoest door een brand en 3 jaar later heropgebouwd. Na WO II bracht Mahy er zijn garage onder en vanaf 1978 werd het een depot voor oldtimers. In 2005 besloot de stad Gent tot aankoop. Na vijf jaar intensief renoveren opende het gebouw in 2024 opnieuw haar deuren. De middenpiste, de Arena, is nu een publiek toegankelijk overdekt plein waar je van de ene naar de andere ingang heen en weer kan wandelen.

Verspreid over verschillende verdiepingen zitten innoverende start-ups die hun kennis delen in de vergaderzalen en in het auditorium tijdens lezingen en presentaties. Onder het gebouw is Club Wintercircuit gehuisvest, een concertzaal voor 500 personen.

De Minardschouwburg werd gebouwd in 1847 door de Belgische architect Louis Minard als reactie op de Franstalige schouwburg en opera. De voorgevel is in neoclassicistische stijl met invloeden van de Italiaanse renaissancearchitectuur. Op de trappen zit een standbeeld van Romain Deconinck, die dit gebouw als thuisbasis had voor zijn toneelgezelschap.

Op het Woodrow Wilsonplein staat het **standbeeld van Edward Anseele**, een belangrijk politicus en journalist. Het staat als symbool van de sociale beweging in België en de rol van Anseele als één van de grondleggers van deze arbeidsbeweging.

Het stadskantoor slaat een brug tussen oud en nieuw. Dit gebouw is ontworpen voor duurzaamheid en voor alle diensten en loketten van de stad. Het fronton vertelt de geschiedenis van de Gentse bevolking.

Gent verwelkomde de trein in 1837, de ideale toegangsweg tot het centrum

De spoorweg met zijn vele parallelle spoorlijnen volgde het tracé van het huidige Zuidpark vanuit Ledeberg. Wat moet het mooi zijn geweest om bij het binnen puffen van Gent aan de linkerkant de Blandijnberg te zien opdoemen met de grootse Sint-Pietersabdij. Wat een achtergrond! Iets verder wuivende rookpluimen van fabrieksschoorstenen...

Het **Koning Albertpark of Zuidpark** is met zijn 3,6 hectare nog steeds het grootste park van de binnenstad. Het park heeft een speeltuin, een petanqueveldje en lange reeksen zitbanken.

De stervende gladiator

Dit monument is ter ere van koning Albert I, opperbevelhebber van de Belgische troepen in WO I

Beluiken, een groep van kleine arbeiderswoningen rond een omsloten binnenplaats, vind je terug in tal van Belgische en Europese steden. Een ander type beluik was het steegbeluik, een meestal doodlopende straat met arbeiderswoningen. Beluiken waren vooral typisch voor Gent, waar er in de 19e eeuw een 600-tal van waren, thans een 120.

Deze arbeidershuisvesting drukte in de 19de en 20ste eeuw een sterke stempel op de stad. Op een snelle, compacte, en vaak goedkope manier werden nabij de fabrieken woningen opgericht. Sommige louter functioneel, andere fraai ontworpen als uithangbord van de industrieel die ze liet bouwen.

Hier in de Hertstraat kon de textielbaas Eugène de Hemptinne de gronden verwerven en besloot voor de arbeiders in de buurt van zijn fabriek in 1906 tot het bouwen van deze werkerswijk als oplossing voor zijn personeelsprobleem.

Eind 2020 besloot het Stadsbestuur tot het behoud en de heraanleg van deze verkeersarme steegjes waarbij vier huisjes van vroeger verbouwd werden tot een gezinswoning. Het geheel oogt dan als een woonerf waar het mechanisch verkeer en het voetgangersverkeer gelijkwaardig zijn.

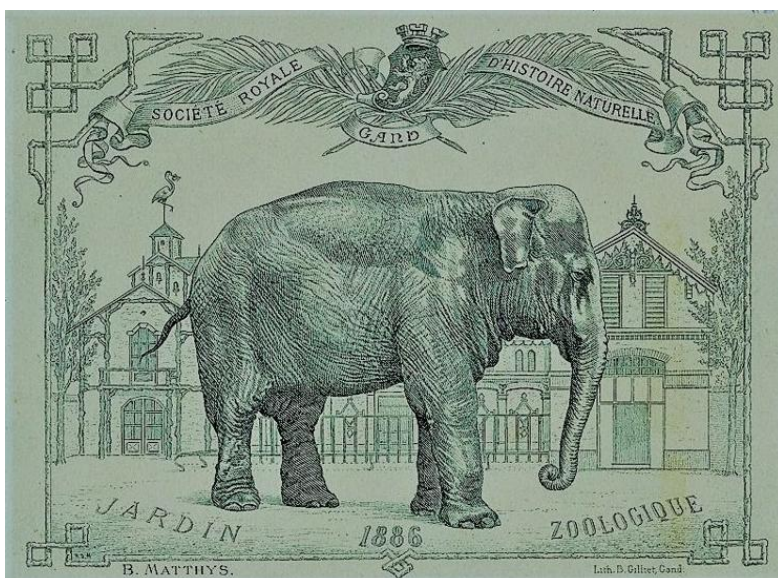

Onze wijkgeschiedenis begint reeds heel lang geleden toen de Muinkmeersen, het stadsgedeelte tussen de Lange Violettenstraat en de Blandinusberg nog geregeld onderliepen met Scheldewater, een stroom die zijn weg zocht in dit laag gelegen meersengebied en onderhevig was aan de getijdenwerking van de zee.

De Muinkmeersen, waarbij 'muink' verwijst naar de monniken van de St.-Pietersabdij werden met allerlei ingrepen droger gemaakt waarbij het Scheldekanaal (langs de Muinkkaai) een heel belangrijke factor was. Ook de Oude Schelde (ongeveer de huidige Tentoonstellingslaan) deed zijn werk om water naar o.a. de Vijf Windgaten te brengen.

Onder impuls van het succes van de dierentuin in Antwerpen (1843) gingen een aantal Gentse notabelen in 1851 over tot de oprichting van de Gentse Maatschappij voor Natuurlijke Historie, beter klinkend als de Société Royale d'Histoire Naturelle de Gand met als doel: de inrichting van een dierentuin te Gent.

De Gentse diergaerde, of den Biestenhof, werd ontworpen als een weelderige lusttuin waar de beau-monde hun kroost te pronk kon stellen tussen leeuwen, een poema, papegaaien, apen, struisvogels, een krokodil en een olifant : echte publiekstrekkingen. Tegelijk vonden ook gewone dieren zoals kippen, ganzen, eenden, schapen en konijnen een plaats in het dierenpark. Doch de mooie exotische gebouwen en de aan reuma lijdende dieren konden het goed weer niet blijven maken.

Betsy was een icoon van de 'Gentsche Diergaerde' en een levend 'hobbelpaard' voor vele kinderen, maar bij haar dood (rond 1887) werd haar vlees door een slager tot worsten gedraaid. De huid werd verkocht aan een leerlooier en haar skelet aan het museum voor dierkunde geschonken.

Verhalentocht in Gent

De dierentuin ging failliet in 1904 en in mei 1905 kocht de stad Gent de oude dierentuin. Het terrein werd verkaveld en er werd een park van 15 ha aangelegd, **het Muinkpark**, waarin de mooiste bomen van de dierentuin werden behouden, evenals een gedeelte van de vijver.

Dit bescheiden park, aangelegd in Engelse landschapstijl, is het laatste overblijfsel van de 19de eeuwse dierentuin. De omliggende straten dragen nog steeds de namen van de dieren die er ooit woonden.

De Sint-Pietersabdij heeft haar bestaan te danken aan de christelijke missionaris Amandus. Die komt in de 7de eeuw in opdracht van koning Dagobert I naar Gent. Hij predikt er het christendom en wil er ook een abdij stichten. Het worden er uiteindelijk twee.

De Sint-Pietersabdij heet oorspronkelijk Blandinium, naar haar locatie op de Blandijnberg. In de beginjaren kunnen zowel mannelijke als vrouwelijke religieuzen er terecht maar al gauw wordt de abdij definitief een mannenklooster.

De andere stichting van Amandus is een kerk, Ganda, die uitgroeit tot de abdij van Sint-Baafs. De vraag welke abdij er het eerste was, veroorzaakt een echte vete tussen de twee abdijen. Om het grote gelijk te halen, schuwt men grove geschiedvervalsing niet ...

In 1849 krijgt het plein voor de abdij zijn huidige vorm naar het ontwerp van architect Charles Leclerc-Restiaux. Waar nu de tuin is, trekt men paardenstallen, latrines en andere nutsgebouwen voor militaire activiteiten op.

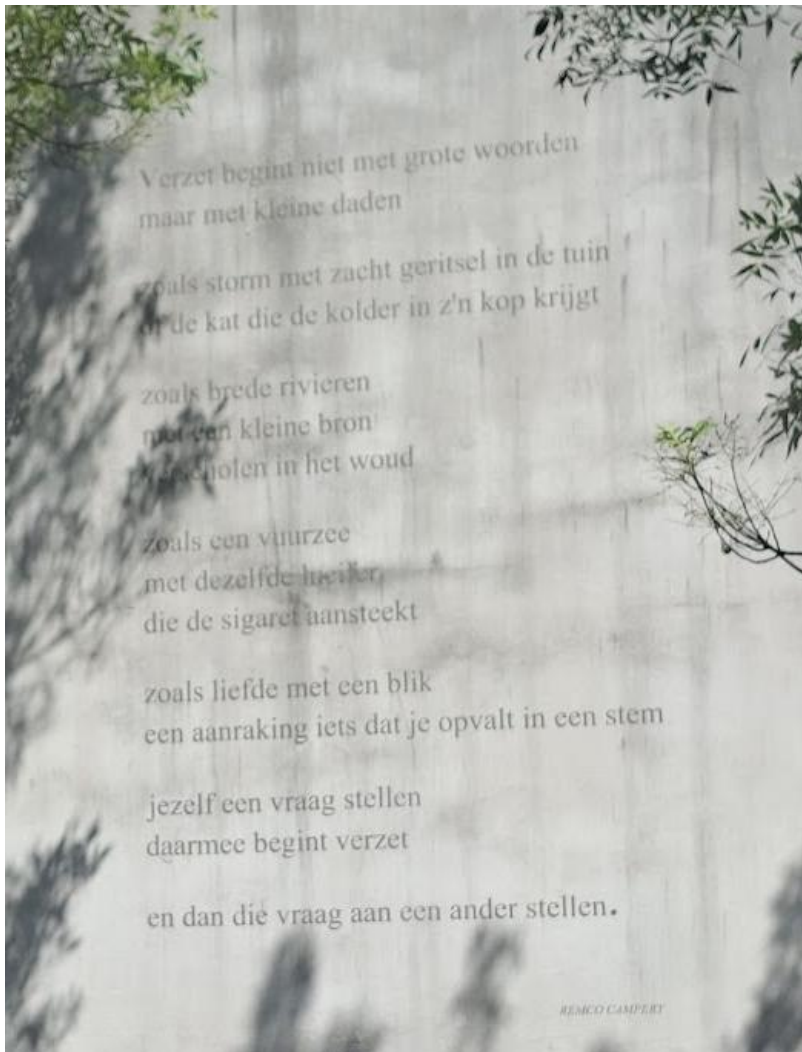
In 1948 is de kazernetijd van de abdij gelukkig voorbij. De stad wil de Sint-Pietersabdij restaureren en er een culturele functie aan geven. De militaire gebouwen in de tuin worden gesloopt...

Het Geuzenhuis is in de eerste plaats hét ontmoetingscentrum voor vrijzinnige humanisten in Gent. Ze profileren zich als een open huis, waar iedereen welkom is. Je kan er terecht voor boeiende activiteiten, waarbij de focus ligt op filosofie, kritisch denken, debat en niet-religieuze zingeving.

Dit beeld is de prijs van het vrijzinnig humanisme, uitgereikt aan individuen of een organisatie die een bijzondere en krachtige prestatie vertoont in het belang van het vrijzinnig humanistisch gedachtegoed.

Dit gedicht van Remco Campert is aangebracht op een zijmuur en past bij het publiek van het Geuzenhuis: kritische en maatschappelijk geëngageerde mensen.

Iemand stelt de vraag

Verzet begint niet met grote woorden
maar met kleine daden

zoals storm met zacht geritsel in de tuin
of de kat die de kolder in z'n kop krijgt

zoals brede rivieren
met een kleine bron
verscholen in het woud

zoals een vuurzee
met dezelfde lucifer
die de sigaret aansteekt

zoals liefde met een blik
een aanraking iets dat je opvalt in een
stem

jezelf een vraag stellen
daarmee begint verzet

en dan die vraag aan een ander stellen.

